

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 bani numărul 20

Administrația: Strada Mircea cel Mare No. 33

Abonamentul 10 lei pe an

ODINIOARĂ ȘI ACUM

*Azi am crește-adiuce pe frunte,
Ochiul duși... perul albit,
Dorul suferinței crunte
Veși uit n'au îmbătrânit!*

Sunt patru-spre-zece ani de atunci!

Unei categorii din noii cetățeni ai Dobrogei le crăpa buzele — er-tense espresiunea, este singura potrivită spre a caracteriza starea spiritelor lor de pe atunci — de un ziar, care să-i strângă de pe drumurile Bucureștiului.

Ar fi dat multul cu untul, în adunările și consfăturile lor intime de odinioară, să găsească un ziarist care să le priceapă păsurile și nevoile, să le apere cauzele — O croiseră lată..., ar fi dat 5-600 lei pe lună unui specialist din București, reposatului Dionisie... sau altuia, care ar fi fost dispus să schimbe orizontul Bucureștiului cu acela al Dobrogei, măcar pe un an de zile.

Totă ardoarea a fost însă până la ban. Banul, rece cum e, a stins, a potolit toate aprinderile, toată văpaia sacrificiilor... de vorbă.

Văzduhul întreg era plin de nouri negri amenințători, și nici o dungă senină spre apus, prevestitoare de resbunarea timpului.

Grija și zorul trăpădăturilor erau așa de mari și intețitoare, că toți își perduseră umbrelul și cumpătul.

Cataclismul începuse să atingă deja cu aripile lui unele platouri ale solului dobrogean; când, din scăpărăturile și sbuciumările ele-

mentelor se născu revista «Dobrogea», menită a servi ca paratrăznet tuturor fulgerilor distrugătoare de atâtea existențe omenești.

Pentru cel ce scrie aceste rânduri e aproape un secol de atunci!

..

În urma unui raport al d-lui Prim-ministru de pe acea vreme către consiliul de ministrii, publicat în Monitorul Oficial al României, se instituise în localitate o comisiune de reforma legiuirilor dobrogene, din care făceau parte ambii prefecți ai provinciei și câte un reprezentant al fie-cărui minister.

Această comisiune avea ca imediată atribuțiune regularea cestiunilor proprietății rurale a statului în Dobrogea, între cari, revizuirea vânzărilor de pământ constituia primul punct din programul lucrărilor.

Cu câte-va zile mai înainte de întrunirea oficială a acestei comisiuni a apărut în Constanța revista sus numită, a simpatrioților Doctor I. Drăgescu, medic primar al județului Constanța, actualmente în aceiași calitate la Craiova, și P. Grigorescu, pe atunci diriginte al împăduririlor din Dobrogea — spre a lămuri ce era de lămurit în arzătoarele cestiuni domeniiale.

Comisiunea a lucrat câte-va săptămâni, câte-va luni, mi se pare; revista asemenea paralel, ajutând pe domni membrii în aflarea adevărului ce căutau.

La un moment dat, comisiunea reformării legiuirilor dobrogene s'a desfăcut, fie-care membru reîn-

torcându-se la afacerile de unde era detașat.

Furtuna potolită, revista, a încetat, încă cu numărul 5 al existenței sale; unul dintre cei doi redactori și proprietarul ei, sub-semnatul, fiind avertisat la aceasta, și mai în urmă mutat la cel-alt *pol* al Dobrogei, la Măcin, de unde a putut fi retransferat aci cu mare greutate.

Totul a reintrat în liniște, după aceea, ca și când nimic nu s'ar fi întâmplat.

Dece luni mai târziu, «Dobrogea» a luat locul «Constanța» de astăzi, dar fără farmecul, fără radiamentul de altă-dată, căci puțin de tot îi mai dau vre-o atențiune.

Al de Nea Aldea și totă pletora de *al de...* au uitat de vorbele nemuritorului Șincăi: «*ci așa e firea Românului care din nimica ajunge la ceva... mai toți își uită de neamul și sângele din care au fost prășiți.*»

Erau buni Dr. Drăgescu, M. Petreanu, Pastia și P. Grigorescu, atunci când își jertfeau funcțiunile pentru cauza Ardelenilor dobrogeni, unii plecând la fundul și marginile Moldovei, altul colindând în lung și lat Muntenia și Oltenia, iar cel de al patrulea sfărâmandu-și cariera și sleindu-și punga pentru cauzele *Românului în Dobrogea*; azi e timpul sburdălniciilor celor desopresați.

Măcar de-ar putea opri timpul pe loc, cât de mult.

P. Grigorescu.

Revizuirea vânzătorilor de pământ

Spre a se înțelege mai bine revista de azi, reproducem aici două articole din numerile 3 și 4 ale revistei *Dobrogea*, din anul 1889, privitoare la revizuirea vânzătorilor de pământuri despre care e vorba și acum.

Eată acele articole:

Intru cât parcelările se mai pot revizui

Chestiunea cea mai arzătoare de care Comisiunea pentru reorganizarea Dobrogei are a se ocupa, este cea a pământurilor. Este în afara de orice îndoială că parcelarea a fost cât se poate de rău condusă, că Statul n'a căutat de cât să vândă, iar inginerii parcelatori numai înlesnirea și profitul lor; astfel că putem dice că nouă din zece părți ale populației, din cei ce și dau seamă de situație, sunt nemulțumiți cu desăvârșire de rezultatul acestei importante lucrări.

S'a spus în *Gestiunea economică* de ce. *)

Pentru că proprietatea creată e precară, constituită pe nume fictive. Noi vrem să considerăm ca nume fictive nu numai copiii nenăscuți când li s'a dat pământ, cărora s'a dat un nume de A. d. es. și dacă s'a născut băiat l'a numit *Anghel*, iar dacă s'a născut fată *Anghelina*, ci și pe acei se erau în fașe în acel timp; căci nu putem admite că se pot face vânzări de pământ de către Stat, cea mai înaltă persoană morală către asemenea individe, și vânzarea să fie perfectă din toate punctele de vedere, printr'o simplă petiție de 25 bani, pe care tatăl copilului a pus ori nu degetul.

Cine mai sunt persoane fictive?

Acei ce nu locuiesc în Dobrogea, nu sunt stabiliți aici. E foarte adevărat că sunt mulți cari au împrumutat numele tuturor neamurilor ca să potă cumpăra pământ; unii pentru că le trebuia neapărat pentru economia ce învârtea, iar alții pentru că voiau să aibă moșie. După cât aflăm să desbata acum în Comisiune chestiunea, cum s'ar putea deposeda toți acei ce au împrumutat nume fictive, accaparând proprietăți contra legii. Dar dacă este a se căuta morala vânzătorilor, din punctele de vedere espuse mai sus, noi credem că trebuie mai totă lumea deposedată.

Dacă este să căutăm pe cei ce aveau drept a cumpăra teren cu circulara D-lui fost Ministru al Domeniilor P. Carp în mână, totă lucrarea de la 1884 și până anul trecut nu face o pară, totul trebuie făcut din cap. Pe cine dar onor. Comisiune caută să deposedeze? pe Mocani și Bulgari economi de vite din plășile

Medgidie și Hârșova, cari au împrumutat nume fictive ca să și poată face locurile de pășune pentru turmele lor? In care scop? Unde se vor duce acești oameni, și cui vor lăsa ei instalațiunile ce și-au făcut de 4—5 ani.

Cu cine vor fi înlocuiți acești oameni pe acele pământuri? Iar cu aprozi Ministerelor și ai Prefecturilor, care să tragă de cojoc pe niște frați *Motoești*: «*mai mocane, vino cu oile pe moșia mea*»? Ori cu Tătarii, care și-au vândut pământurile cu tapii neplătite, spre a rescumpăra de la Stat, pe care să-l folosească doi trei ani și apoi să-l lase și să plece?

Căci, Slavă Domnului, în Dobrogea nu există țaran care să un aibă teren sufficient; iar de peste Dunare pleacă și cei ce au venit, necum să mai fi venit alți de doi ani încôce.

Dar ce sunt de vină economii de vite, dacă nu li s'a dat loturi mari? Intrebese ei, și se va afla că în anul 1885, pe când era Ministru d-l Al. Stolojan, și membrul în Comisiunea de parcelare d-nii General Barozzi și Colonel Niculcea, însesii Domeniile lor i-au sfâtnit, aici în Dobrogea fiind, a lua loturi pe numele rudelor și ciobanilor, după ce se oprise darea loturilor mari de 100 h. Dacă nu să făcea astfel, toți Mocanii din țesele plăși trebuiau să plece înapoi în Basarabia, de unde n'ar fi mai venit nici odată, dacă ar fi știut de condițiunea ce li să creadă în Dobrogea. Numai cu frații *Motoești* s'au îndemnat și au trecut o singură dată peste 100,000 de oi. Se urmărește isgonirea lor? Dar de ce nu se isgonesc mai bine individualități ce au luat mii de hectare și nu leau căleat încă piciorul pe aridul pământ al Dobrogei, ci așteaptă numai îngrășarea solului?

Domne, domne, căci e dat omului a face cele mai obositoare ocoluri până să nimerească călea adevărului!

Dar Mocanii sunt un element de ordine și civilizațiune, atât de necesară în Dobrogea. Constituți-se mai bine proprietatea atât de precară, comasându-o pe un singur nume, după cum ar trebui după toți copiii de familie, și veți face din ei tocmai acei fruntași, pe care i-au vizat legea, creând loturile de 100 h. Incetezese odată cu sistemul de a face dintr'o ușoară impresiune un simțământ și dintr'o excepțiune o regulă generală.

P. Grigorescu.

Economii de vite la comisiunea Dobrogei

Căți-va economi de vite auzind despre hotărârea luată de Comisiunea Dobrogei de a se deposeda de loturile cumpărate locuitorii ce au întrebuințat spre acest sfârșit nume streine de localitate și chiar fictive, s'au plâns de această dispoziție D-lui Președinte al Comisiunii și unor domni membrii, în ziua de 20 curent, espunându-le motivele temeinice pentru care ei au făcut astfel. D-l pre-

ședinte, General Dunca, a bine-voit a sta de vorbă mai bine de o oră, promițând delegațiunii că comisiunea se va ocupa de reclamațiunile lor la prima ei întrunire: Marți 24, pentru când economii să fost invitați a veni în Constanța, să espue toate păsurile ce au.

La ziua hotărâtă au venit în oraș peste trei-zeci de economi români, mai cu seamă din plasa Medgidiei. Comisiunea, care întrepruse ședințele pentru câte-va zile, nefiind întrunită pe acea zi, economii s'au prezentat D-lui Prefect al Județului, membru în Comisiune, care a bine-voit a se întreține cu densusi timp îndelungat, întrebându-i și luând note asupra tuturor chestiunilor ce-l interesază, și insistând mai cu seamă asupra amăgirei de a fi luat pământ pe nume de persoane ce încă nu domiciliadă în Dobrogea.

Unul dintr'ensii d-nu Bucur Lupca de la Alacapu a ținut d-lui Prefect în substanță cam această cuvântare:

D-le Prefect, mai toți economii români, căți suntem în Dobrogea, am trecut aici din Basarabia, după retrocedare, resiliind unii din noi contracte de moșii ce țineam acolo cu arendă și desfăcând tot ce am avut, spre a trece pe pământ românesc, pe care ne-am pomenit de la deprinderea noastră la ciobănie. Am trecut aci cu sute de mii de vite, nu fără o înțelegere mai dinainte cu cei mai înalți funcționari ai Ministerelor de Domenii și Finance din București, care ne-au făcut la trecere toate înlesnirile și reducerile de taxe posibile, îndemnându-ne și făgăduindu-ne pământ din belșug pentru întreținerea și creșterea turmelor noastre. In dăver, până la anul 1883, când s'a început delimitarea pământurilor cu tapii, totă Dobrogea era o singură moșie, a Statului. Pentru taxa de 60 bani de oajie te puteai plimba cu turma de la Hanlăc până la Sulina și de la Cara-harman până la Ghecet. Nu ploua la câmpie, toamna spre a se inverzi pășunile, trecea la pădure; era aci iarna prea aspră, ori prea lungă, te asigurai de nutreț, sau te aședai la păș ori la baltă, fie-care unde socotea mai bine. In așa condițiuni, cine dintre economi nu s'ar fi ispitit a trece într'o asemenea țară? Lăna era pe atunci 2 franci și 60 bani ocaua, iar cașul 70—80 bani, și perechea de berbeci până la 40 lei. Am trecut cu sute de mii de oi, chiar eu aveam atunci 3000 de oi, după cum vedeți in acest bilet de plata pășunatului pe anul 1882—83.

Trecând în Dobrogea, ne-am aședat cea mai mare parte în plășile cele mai pustii, locuite de tătarii colonizați aci în urma răzbelului din Crimeea, în baraganele plășilor Constanța, Medgidie, Hârșova și Babadagh cari și astăzi ar fi pustii dacă nu le-am fi dat noi viață, ferindu-ne de plasa Mangaliei, pe unde băntuia boala la vite numită *cărciaq*, și trăiam destul de bine până la iățirea

*) *Gestiunea economică a pământurilor Statului din Dobrogea și reformele necesare pe viitor*—titlul unui studiu amănunțit asupra acestui subiect scris și publicat în *Dobrogea*.

peste toată Dobrogea a îaspăimântătorului flagel. Abia epidemia care ne desina tot ce aveam mai bun în țările trecută, în spre pădurile Tulcei, vin parcelările de terenuri, care ne-a lepuit pe loc, pe care unde ne-au apucat. Eram bucuroși în fine, căci întrevedeam stabilirea noastră definitivă și improprietărea pe pământurile făgăduite și am început a ne construi ecaretele necesare gospodăriei noastre.

Se încep parcelările cu plasa Mangalia și se urmează cu plasa Constanța, dându-se loturi de câte 100 hectare. Economilor din aceste două plăși li s'a dat pe numele lor, al femeilor, copiilor, mai mult sau mai puțin, cam fie-căruiă cât a avut trebuință. Când inginerul sfârșise plasa, la Horoslar, unde dăduse celui din urmă, unui domn din București, șease loturi mari și trecuse în comuna mărginașe Alacapu, plasa Medgidie, primește ordin ministerial să nu mai parceleze loturi mari, chiar de ar fi aprobate ci numai loturi mici de 10 hectare.

Alergând la Comisiunea de parcelare, d-l General Barozzi avu bună-voință de a-mi arăta însuși acel ordin și a mă sfătui să cumpăr loturi mici, punându-le pe numele membrilor din familia mea, în cari am încredere, după cum am și făcut pentru 200 hectare, și după cum au făcut în urmă toți economii din această plasă și din Hârșova.

Ce sunt eu de vină că vecinul meu, care n'are nici o capră măcar ¹⁾, are 600 hectare și eu cu turma, cu herghelia și cu cireada mea de vite, numai 10 hectare pe numele meu?

Noi am venit, D-le Prefect, să vă rugăm a găsi un mijloc să faceți tocmai din potrivă, să treceți tot acest pământ pe numele nostru, care l'am plătit către Stat; căci e nenorocită perspectiva ce ne așteaptă, de a ne vedea odată, într'un târziu, deposedați de pământurile ce le cultivăm și îmbunătățim, de titularii loturilor, ce ne-ar putea refuza ori când buna lor voință. În această categorie sunt fie-care în felul său, toți economii ce sunt de față.

Ajungă-ne nenorocirea că ni s'a sferțuit numărul vitelor ce posedam la venirea în Dobrogea: ajungă că din 3000 de oi am rămas astăzi numai cu 1200 vite în țără, după cum probează acest certificat de la Creditul agricol, unde și acestea sunt emanelate pentru plata loturilor: ajungă că astăzi ni se oferă pe lână numai 70 bani de kilogram din 2 fr. și 60 ocaua, și 30-40 bani cașul; ajungă-ne epidemiile ce ne-au bântuit și ne bântue și astăzi vitele cornute mari; ajungă-ne împrejurarea că în toată Dobrogea nu găsești mai nici o moșie mare unde să te poți învoi cu vitele: a ne mai deposeda și de locurile ce stăpânim cu destulă grije în suflet,

de teama rudelor pe al căror nume sunt trecute loturile, după ce fie-care ne-am făcut instalațiile necesare, pe care ar trebui să le părăsim în cas de deposedare, este tot ce se poate imagina mai grozav. Unde ne vom duce noi cu meseria noastră și ce se va alege de noi, dacă ne trimeteti la discrețiunea celor ce au cumpărat lotul în numele nostru a ne specula? Prea ar fi aua, a decepțiunea, după încrederea în călduroasele promisiuni ce ni s'a făcut la început, la care luăm de martori persoanele cele mai sus puse din familia română ¹⁾.

Populațiunea mărentă, vă rugăm să cercetați, nu suferă pe unde suntem noi așezați, vă rugăm a nu ne nedreptăți nici pe noi în folosul a cine știe căror noii pețitori de moșii. De altmintearea noi am plătit pământul și suntem la curent. Deposedeze-se mai bine, aceli cumpărători cari îl folosesc de câți-va ani fără a fi dat nimica la Stat de cât arvuna de 25 bani la început.

D-l Prefect a invitat pe economii a și depune fie-care plângerea în scris, pe care le va transmite Comisiunii în întrunire.

Netranspirând nimica din desbaterile comisiunei, nu putem ști nimic din hotărârile ce se iau. Poate că e mai bine, dar totuși regretăm că vom avea a ne ocupa numai într'un sigur număr, cine seie când, de aceste hotărâri; iar dacă vom sosi prea târziu, cerem senze anticipabile lectorilor noștri, că nu-i putem servi cu mai mult.

P. Grigorescu.

POESII

MIOSOTUL LA LUMINĂ

*Subt o boltă sumbră, lină,
De copaci perduți în nuori,
Ved în codru o rovină,
Verde, smălțată de flori.*

*Cea mai svelță și mai vie,
Și n'florită peste tot,
Era floarea nourie,
Simpaticul miosot.*

*De-i dă, mi-am dîs, sfîntul soare,
Și-un parfum a răspîndi,
De vioare, lăcrămioare,
Jur că nu s'ar pomeni.*

*Și-am deschis loc prin verdură
Rațelor din miadă-ți;
Imi părea c'a lor căldură
Și lumină i-or lipsi.*

*O ceas rău! Credeam că oare
C'al soarelui d'aur disc,
Dă și rațe-otrăvitoare,
Ca ochii de Vasilisc?*

*În tapetul mândru, verde,
Și cu mi de flori ornat,
Trecătorul astăzi vede
Un luger negru, uscat.*

P. Grigorescu.

¹⁾ Interlocutorul invoca mărturia marelui Călugăreanu, fost Ministru de Interne la retrocedare. N. R. C.

Informațiuni

Repetăm rugarea noastră din numărul trecut către abonații noștri întârziată cu plata să bine-voiască a ne achita în cursul săptămănei ce urmează, trimițându-ne sumele datorite, despre care fie-care are cunoștință personală. Banii se pot trimite prin mandat poștal care nu costă de cât 25 bani, contrar vom fi siliți cu părare de rău a suspenda trimiterea foaiei tuturor abonaților ce nu vor voi să răspundă apeiului stăruitor ce le-am făcut.

Budgetul comunei Constanța a fost aprobat de Minister ast-fel după cum el a fost votat de consiliul comunal, fără nici o modificare.

Alaltă-eri s'au împărțit sarașilor de doamnele Vărnăv și Georgescu, pe acasă și la Primărie, suma de 925 lei strânsă de la serata muzicală-literară, ce s'a dat în acest scop Sămbăta trecută. Intre cei ajutați a fost și 8 copii îmbrăcați cu haine noi, ghete și palării.

Intr'unul din numerile trecute ziarul *Adevărul* din București s'a ocupat de cestiunea aducerei apei în orașul Constanța. Îi vom răspunde în numărul viitor, sosindu-ne prea târziu numărul în care s'a tratat această cestiune.

Un alt ziar din București s'a ocupat de un proces al unui primar din Agemler, la tribunalul local, în cauza străngerei de pe la locuitorii a unor sume pentru teatru și bal, în folosul unei muzici militare, pentru care ar fi primit ordine esprese de la sub-prefectura respectivă, cuantificând faptul de barbar și putreziciune morală și deducând de aci că cu modul a-acesta s'ar frustra locuitorii din județ cu peste 40,000 lei anual.

Atât cuantificarea cât și deducțiunea ar fi fost mai potrivite pentru o întrunire într'una din suburbiile Bucureștilor; aci unde se știe că în toată țara administrația face asemenea serviciul cu mai multă sau mai puțină generositate, după gradul de presiune al momentului, — asemenea procedare gazetăricească nu prinde de loc.

De altmintearea, d-l prefect Vărnăv, vedând lărgețea prea mare a acestor servicii, a dat încă de la venirea d-sale în capul județului o circulară în astă privință, restrângând o veche practică ce i s'a părut detestabilă, care a avut cel puțin rezultatul că se sciea de rostul celui din urmă ban strâns pe calea aceasta.

Acum din nou d-l Vărnăv a dat o nouă circulară, prin care interdicte agenților administrativi concursul lor în afară de acel ce trebuie să dea în interiorul comunelor, comitetelor sătești de construirea de școli, biserici și primării, recunoscute de consiliile comunale și întărite de prefect, sub al cărui control se află toate aceste instituțiuni dobrogene.

Serviciul domerial al Dobrogei, se compune, după bugetul Statului, din un Administrator, un inginer arpentor, 8 șefi de ocole și 32 agenți de clasa I și a II-a asimilați brigadierilor silvici.

Ca administrator aflăm că a fost numit d-nul Stelian Popescu jude-instructor la Tribunalul Ilfoy, iar ca inginer d-l Vernescu, din serviciul inginerilor hotarnici al Ministerului, pe când șefi de ocoale rămân silvicultorii ocoalelor fără păduri, iar agenții au fost deja numiți.

Lucrările vor începe în Constanța, unde totul e pregătit spre a se putea începe campania împroprietărilor, după care se va trece în Tulcea, unde se culeg acum sciințele de locuitorii fără pământ.

Voința Națională de alaltă-eri ne aduce îmbucurătoarea veste că Ministerul Domeniilor va înființa o pepinieră de viță americană și arbori roditori în regiunea viilor din județul Tulcea.

Redacția «Constanței» urează sărbători fericele tuturor abonafilor săi.

Publicatiuni

Primăria comunei Constanța

Caetul de sarcini pentru darea în concesiune a alimentării orașului Constanța cu apă fiind aprobat de Consiliul Technic Superior prin Jurnalul N-rul 37 din 903, și de d-l Ministru de Interne prin ordinea No. 2534 și 3556 din 903, se publică spre cunoștința generală că, pentru darea acestei concesiuni pe o durată de 45 ani, se va ține, conform decisiunii Consiliului Comunal din ședința de la 26 Februarie a. c. licitațiune în localul acestei Primării, strada Carol I No. 48, în ziua de Luni 28 Aprilie (11 Maiu) a. c. orele 3 p. m. precis.

Licitațiunea se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiunile art. 68—79 din legea asupra Comptabilității Generale a Statului. Supra oferte nu se primesc.

Concurenții, spre a fi admiși la licitațiune, vor depune la Casa de Depuneri și Consemnațiuni, sau la orice altă Administrațiune financiară, o garanție în numerar sau în efecte publice garantate de Stat în sumă de (40.000) patru-zeci mii lei, prezentând recepisa de depunere odată cu oferta.

Concurenții mai sunt datorii să prezinte

Primăriei certificate legalisate în regulă, emanând de la autoritățile competente din țara de origine, iar Societățile Statutele de organizarea lor, prin care să probeze că dispun de mijloace suficiente și de capacitatea de a întreprinde lucrările ce fac obiectul acestui caet de sarcini.

Concurenții fără referințe serioase nu se admit.

Ofertele în plic sigilat vor fi depuse sau vor parveni la Primăria Constanța cel mai târziu la data și ora fixată mai sus și vor fi adresate:

D-lui Primar al Comunei Constanța

LA CONSTANȚA

(Romania)

ele vor purta mențiunea:

«Ofertă pentru concesiunea alimentării cu apă potabilă a orașului Constanța».

Ofertele primite la Primărie după ora și ziua licitației, și cele care nu vor fi însoțite de recepisa constatatoare de depunerea garanției, vor fi considerate ca nule și neavenite.

Caetul de sarcini se poate vedea în cancelariile Primăriei orașului Constanța în toate zilele de lucru de la orele 8—12 a. m. și de la 2—6 p. m.

No. 10344

1903 Februarie 27.

No. 10345

Caetul de sarcine pentru darea în concesiune a iluminatului orașului Constanța cu gaz și cu electricitate, sau cu ambele de odată fiind aprobat de Consiliul Technic Superior prin jurnalul No. 28/903, și de D-l Ministru de Interne prin ordinea No. 2536 și 3554/903, se publică spre cunoștința generală că, pentru darea acestei concesiuni pentru o durată de 45 ani, se va ține, conform decisiunii Consiliului Comunal, din ședința de la 26 Februarie a. c., licitațiune publică în cancelariile acestei Primării, str. Carol I No. 48, în ziua de Luni 28 Aprilie (11 Maiu) orele 3 p. m. precis.

Licitațiunea se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiunile art. 68—79 din legea asupra Comptabilității Generale a Statului. Supra oferte nu se primesc.

Concurenții, spre a fi admiși la licitațiune, vor depune la Casa de Depuneri și Consemnațiuni, sau la orice altă Administrațiune financiară, o garanție în numerar sau în efecte publice garantate de Stat în sumă de (80.000) opt-zeci mii lei prezentând recepisa de depunere odată cu oferta.

Concurenții mai sunt datorii să prezinte Primăriei certificate legalisate în regulă, emanând de la autoritățile competente din țara

de origine, iar Societățile Statutele de organizarea lor, prin care să probeze că dispun de mijloace suficiente și de capacitatea de a întreprinde lucrările ce fac obiectul acestui caet de sarcini.

Concurenții fără referințe serioase nu se admit.

Ofertele în plic sigilate vor fi depuse sau vor parveni la Primăria Constanța cel mai târziu la data și ora fixată mai sus și vor fi adresate:

D-lui Primar al orașului Constanța

LA CONSTANȚA

(Romania)

ele vor purta mențiunea:

«Ofertă pentru concesiunea iluminatului cu gaz sau cu electricitate, sau cu ambele de-odată a orașului Constanța».

Ofertele primite la Primărie după ora și ziua licitației, și cele care nu vor fi însoțite de recepisa constatatoare de depunerea garanției, vor fi considerate ca nule și neavenite.

Comuna își rezervă dreptul de a alege printre ofertele primite pentru iluminatul cu gaz sau cu electricitate, oferta pe care o va găsi convenabilă fiind seamă nu numai de preț ci și de avantajile sistemului oferit.

Caetul de sarcini se poate vedea în cancelariile Primăriei orașului Constanța în toate zilele de lucru de la orele 8—12 a. m. și de la 2—6 p. m.

p. Primar, I. SĂNTU.

Secretar, ST. DAN.

AVIS

Clopoțe Bisericești

GARANTATE

Fabricațiune Română

Se găsește de vânzare la D-l Tache Manicatide, Constanța.
Strada Mahomedană No. 36.

INCĂNTĂTOR

este un obraz fin curat, o înfățișare fragedă și trandafirie, o piele albă, catifelată și un teint strălucitor.

Toate aceste le produce

Sapunul Lapte de Crin

din RADEBEUL

al Casei Bermann & C-ie

RADEBEUL-DRESDA

Marea fabrică: UN CAL DE LEMN

Bucata lei 1-50

De vânzare la: L & J. Lascaris și M. Ber-

coviel. — Constanța.

Girant-responsabil, St. Diaconescu.